

Οι
/ Επι

του Νίκου

Ζυγογιάννη, Καθηγητού,
πρ. Προέδρου Πανελληνίου Συλλόγου Σαρακατσαναίων

Οι Σαρακατσαναίοι είναι ένα πανάρχαιο πρωτοελληνικό φύλο.

Νομάδες κτηνοτρόφοι, ζούσαν στα βουνά το καλοκαίρι και το χειμώνα στα χειμαδιά διασκορπισμένοι σ' ολόκληρη την ηπειρωτική Ελλάδα. Κοιτίδα των Σαρακατσαναίων ήταν η οροσειρά της κεντρικής και νότιας Πίνδου και η Ρούμελη με επίκεντρο τα ΑΓΡΑΦΑ, χώρος που λόγω της γεωφυσικής του κατάστασης ήταν απάτητος, δεν ήταν γραμμένος πουθενά και γι' αυτό κατοικούσαν από αυτόνομους και ελεύθερους ανθρώπους.

Ο διασκορπισμός τους από την αρχική κοιτίδα τους προς την υπόλοιπη ηπειρωτική Ελλάδα έγινε επί Τουρκοκρατίας και κυρίως τον 18ο αιώνα, στα χρόνια του Αλή Πασά.

Ως προς το όνομά τους υπάρχουν πολλές και διάφορες ετυμολογίες. Σύμφωνα με τη Σ. παράδοση πήραν το όνομα τους από τους Τούρκους.

Όταν έγινε η άλωση της Κων/πολης, οι Σ. φόρεσαν μαύρα ρούχα, ως ένδειξη πένθους, και δεν υποτάχθηκαν στον κατακτητή. Οι Τούρκοι τους έβλεπαν στα μαύρα και ανυπότακτους να μετακινούνται συνεχώς. Γι' αυτό τους ονόμασαν «Καρακατσάν» (καρά =μαύρος και κατσάν = φυγάς, ανυπότακτος), δηλ. «μαύροι φυγάδες». [\(περισσότερα...\)](#)